

просвѣтісе всічко то царство Омирітско, и благочестнѣ хрїстанствѣваха, и велика радость быде по всічки те цѣрквы Хрѣтовы, и всічки съ любовію праздноваха, и сваде станѣ мїрз. Царо и Архіепіскопз о седеха беспечални, и нечестнѣ Бѣгъ рабѣтеха, и всенѣщны славослѣвіа совершаваша Владыцѣ Хрѣтѣ, печехасе, и радеха за спасеніе то человекѣско. Катѣ цю рекохмѣ понапредз, царо бѣше исплненз съ ревность Бѣжїа, даваше многѣ милостына на нѣмощны, сиромаси, и вдовицы, всекаква правда праваше, и всекаковз неправеденз сѣдз разкалалше и свой те велмѣжи истазаваше, да не праватз обїди на сиромаси те, ни да зѣматз праведно то ѿ єдногѣ, и да го даватз дрѣгимѣ, коѣ то є неправедно, ни да осѣждаватз правы те, и кривы те да оправдаватз. Кой то поператз и потѣпкатз тѣа законз Бѣжїи, и повелѣніа та царски, да бѣде казненз съ ѣгнѣ и мѣчз, и да се фѣргатз въ морѣ то безз пожаленіе, нѣ каквѣ было да было лице, да се казни спорѣдз грѣшка та си. И съ таквыа заповѣди, и истазанїа бѣше страшенз и трѣпетенз на всічки; когѣ прихѣждаха при нѣго велмѣжи те выкани заради нѣкои рабѣты царски, со страхз и трѣпетз влѣзѣха при нѣго, прекланяхасе, и на долѣ глѣдаха, и въ сѣрдцѣ та си се мѣлѣха, поскорш да ислѣзнатз безвѣднѣ ѿ лице то нѣгово: понѣже и въ рѣчїи те мѣ совершаваша: многѣ бѣше смѣсленз, на бездѣіе то ѿмз се поношаваше, и несмыслены ги наричаше, и жестѣокѣ ѿмз запрещаваше да вѣгатз ѿ лнхоимство, сребролюбїе, и неправда. Во всічки те свой царски совѣты, илї за мїрз и бранѣ, илї за помѣстны потребы, илї заради князи и велмѣжи, илї заради нѣкого повїнна, илї за людїе те, илї за всекаквы дрѣги рабѣты пѣрвѣ блаженаго Григорїа пыташе, и оучешесе, и цю мѣ заповѣдѣваше, съ оусѣрдїе совершаваше, и никогда не погрѣшаваше: понѣже, нѣговы те дѣмы ѿмаше катѣ Бѣжїе повелѣніе.

Тридесать годїны живѣл той благочестивый царь Аврамїи на царство то Омирітско, и преставїсе ѿ Гдѣ: денѣ мѣ на преставленїе то бѣше мѣ предсказанз ѿ блаженнаго Григорїа, и погребѣсе славно въ царствѣющїи градз Афѣрз Омирітскїи: и прїл скїптрз а на царство то сынѣ мѣ Седїрз, и тѣи така царѣва катѣ ѣца си, и слѣшаше во всічко блаженнаго Архіепіскопа.

А стѣи ѣцз нашз Григорїи Архіепіскопз добрѣ оупасе стадо то Хрѣтово, и катѣ основѣ, и оутвердїи вѣра та спорѣдз завѣщанїа та прорѣчески и аплски, и катѣ сотворїи многѣ знаменїа и чѣдеса во славу Бѣжїю, малкѣ време слѣдѣ оупкнїе то благочестївагѣ царѣ Аврамїа, и тѣи прїйдѣ ѿ тѣа живѣтз, мѣа Декѣмврїа въ дї. денѣ, и положиха го чѣстнѣ въ грѣбница та великіа цѣркве: собравшасе на погребенїе то мѣ єпіскопи, и свѣщенницы, и дїакони, и монаси, и множество мїрски, и плака заради нѣго всічка та земля Омирітска, а наймногѣ новопросвѣщенни те Іудѣе, понѣже бѣше ѣцз блѣгз и милостивз, любѣзенз на человекѣцы те и благопрїѣтенз Бѣгѣ, ємѣже и предстѣ въ лицѣ стѣихз іерѣрхшвз, съ нїми славаши Ѡца, и сына, и стѣаго Дѣха во вѣки. Аминь.